

105

U S T A W A

z dnia 7 marca 1950 r.

o państwowych stypendiach dla młodzieży szkół wyższych.

Art. 1. Ustanawia się państwowy system stypendialny.

Art. 2. Celem państwowego systemu stypendialnego jest planowe przyspieszenie — drogą zwiększenia pomocy państwowej — procesu wyrastania ludowej inteligencji zwłaszcza spośród młodzieży pochodzenia robotniczego oraz chłopskiego z mało- i średniorolnych gospodarstw — jako kadr fachowców i pracowników naukowych dla potrzeb gospodarki narodowej.

Art. 3. Państwowy system stypendialny stosuje się do stypendiów dla studentów szkół wyższych wszystkich typów.

Art. 4. 1. Sumy, przeznaczone na cele stypendiów państwowych dla studentów szkół wyższych, umieszcza się tylko w budżecie państwowym i to jedynie w tych jego częściach, które obejmują szkoły wyższe.

2. Udzielanie stypendiów w jakiegokolwiek postaci poza państwowym planem stypendialnym i z innych sum, niż wymienione w ustępie poprzedzającym, przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa uspołecznione, jak również przez związki samorządu terytorialnego i zakłady ubezpieczeń społecznych, jest niedozwolone.

3. Organizacje społeczne nie mogą udzielać stypendiów z funduszków państwowych.

Art. 5. 1. Rada Ministrów ustala w drodze uchwały, ogłoszonej w Monitorze Polskim, państwowy plan stypendialny na każdy rok szkolny.

2. Państwowy plan stypendialny określa w ramach kredytów, przewidzianych w budżecie na cele stypendiów:

- 1) ogólną ilość stypendiów z podziałem według ministerstw, którym podlegają szkoły wyższe, na rodzaje stypendiów oraz na kierunki i lata studiów,
- 2) wysokość stypendiów ze zróżnicowaniem ich według rodzaju stypendiów oraz kierunków i lat studiów,
- 3) terminy wypłacania stypendiów.

Art. 6. 1. O przyznaniu stypendium państwowego stanowią: pochodzenie społeczne, postępy w nauce i warunki materialne studenta.

2. Ze względu na pochodzenie społeczne pierwszeństwo do stypendium przysługuje dzieciom robotników, chłopów mało- i średniorolnych i osób z inteligencji pracującej.

Art. 7. Stypendium państwowe przyznaje się w kwotach pieniężnych, wypłacanych stypendystie bezpośrednio przez szkołę wyższą, do której stypendysta uczęszcza.

Art. 8. Rada Ministrów w drodze uchwały, ogłoszonej w Monitorze Polskim, określi rodzaje stypendiów państwowych oraz warunki i tryb ich przyznawania i pozbawiania, ustali sposób nadzoru nad realizacją planu stypendialnego, jak również wyda przepisy przejściowe.

Art. 9. Przepisy niniejszej ustawy nie odnoszą się do stypendiów, udzielanych na podstawie porozumień międzynarodowych.

Art. 10. Uchyla się ustawę z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendiach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 207).

Art. 11. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Oświaty, Zdrowia oraz Kultury i Sztuki w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Oświaty: w z. *H. Jabłoński*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*